

מ"ת 51086/03 - מדינת ישראל, עו"ד יפעת פנחיי נגד מוהנד (מאסאר) סרחאן

בית המשפט המחוזי בירושלים

מ"ת 51086-03 מדינת ישראל נ' סרחאן(עציר)

בפני כבוד השופט נאות בן אור
המבקש

מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי),
עו"ד יפעת פנחיי

נגד
המשיב
מוחנד (מאסאר) סרחאן (עציר)
באמצעות ב"כ עו"ד סנה ח'יר

החלטה

המבקשת מייחסת למשיב עבירה של שוד בנסיבות חמימות (סעיף 402(ב) בצירוף סעיף 29 לחוק העונשין, התשל"ג-1977).

1. על פי המתואר בכתב האישום, ב-2.3.2017 בנסיבות השעה 15:20, צעדה גב' לורנס בולנג (להלן: **המתלוננת**) באזרע בית הקברות בהר הזיתים בירושלים, לכיוון רחוב מעלה השלום. המשיב ואדם נוסף ידועה למבקשת, התקרבו אל המתלוננת, וכשהיו מ אחורייה משכו את התיק שנשאה על גופה, ודחפו אותה. כתוצאה מן הדחיפה נפלה המתלוננת ונחלבה בראשה, אך המשיכה לאחוזה בתיקתה. המשיב והאדם הנוסף הוסיפו למשוך את התיק מן המתלוננת השרוועה על הקrukע, עד שנקרעה רצועת התיק והוא נשמט מידיה. השניים נטלו את התיק ונמלטו מן המקום. כתוצאה מן האירוע נגרם למTELוננת חתך בקרקפת באורך 1.5 ס"מ, והוא נזקקה לתפרים. בנוסף נחלבה בכתפה ובאזור העור.

2. ב-23.3.2017, עם הגשת כתב האישום, הגישה המבקשת בקשה להארצת תנאי השחרור בהם שוחרר המשיב מן המעצר במהלך ימי החקירה, עקב השתלשלותן של נסיבות שלא זה המקום לפרטן. הוסכם כיvr יעשה עד להחלטה אחרת ונקבע דין ל-19.4.2017, על מנת לאפשר לבאת כוחו של המשיב ללמידה את חומר החקירה ולבחון את עמדתה ביחס לתנאי השחרור שהושתו עליו, ובכללם מעצר בית מלא בבית סבו שבillisecondן, בפיקוח הסב והאם.

אלא שב-9.4.2017 נעצר המשיב על ידי המשטרה כשהתברר שעזב את בית הסב והלך לשחק כדורגל. המבקשת שבה ופנתה לבית המשפט ובקשה עיון חוזר בהחלטת השחרור. בדיון שהתקיים ב-12.4.2017 (במהלך פגרת הפסק) לפני ההחלטה ת' בזק-רפפורט נקבע, כי לנוכח הנسبות "שונטה נקודת האיזון" וכי לא ניתן להצדיק את המשך שחרורו

של המשיב בתנאים של מעצר עד לדין שנקבע לפני. את החלטתה נמקה כב' השופט בזק-ריפורט בכך שהגמ שאין מדובר בהפרת תנאים הכרוכה בביטול מעשה עברה נוסף, חומרתה בסמיותה הרבה למועד השחרור וכי על כן לא ניתן לתת אמון במשפט כנדרש לשם מעצר בבית, כפי שאון ליתן אמון במקחים. משכך, הורתה על מעצרו של המשיב עד להחלטה אחרת. לדין שנקבע מראש לפני הגיע, אפוא, המשיב, כשהוא עצור.

3. בדין שלפניו, שהיוה, בהתחשב כאמור לעיל, דין בבקשת להורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים נגדו, טענה באת כוחו לחולשה בריאות, המצדיקה, לטעמה, את שחרורו של המשיב לאלה. לחופין סבירה כי יש להיעזר בשירות המבחן ולהורות על תסקير מעצר בטרם יחולט סופית בבקשתו.

ادرש, אם כך, תחילה, לחומר הריאות.

4. אתחל בעדות המתלוונת. זו העידה, כי ראתה שניים המגיעים לכיוון הליכתה והחלטה לשנות כיוון ורדת במדרגות הנמצאות במקום האירוע, במקום לעלות בהן. השניים הגיעו מאחריה ומשכו את הтяжיק שלה. האירוע התרחש במהלך, ופרטיו מופיעים בכתב האישום, כמתואר לעיל. המתלוונת הוסיפה כי הייתה שם אישה שאינה מוכרת לה, שצלימה את החשודים אולם אין היא יודעת אם עדת הראייה ראתה את כל האירוע. המתלוונת נשאה על תיאור החשודים במעשה והשיבה כי לאחד היה כובע גרב על הראש בצבע כהה, והוא הנמור מבין השניים. עוד הוסיפה כי אינה זוכרת מה לבש, "בין חום לבן". השני היה גבוה יותר ומלא יותר, היה לו "קפוץון" על הראש והוא חושבת כי הקפוץון היה בצבע/beir יחסית. המתלוונת נשאה אם תוכל לזהות את אלה שתקפו אותה והשיבה כי יכול להיות, אולם אינה בטוחה במאה אחוז. היא סירבה למסדר כי אולם הסכמה למסדר תמונות. בסופה של דבר לא נתבקשה לזהות, שכן יכולה מתייק החקירה ההתרשםות הייתה כי אינה מסוגלת לכך.

5. כפי שמספרה המתלוונת בהודעתה, לזרה נקלעה אישה נוספת, תיירת מברזיל. לדבריה סיירה באזורי הר הזיתים והבחינה "בשלושה אנשים הולכים מכות". מיד כשהבחינה בקשר החליפה את עדשת המצלמה שלה לכזו המצלמת לטוווח רחוק. מאחר שפעולות החליפה דרשה זמן מה, הסתפקה צלם שניים מהם במנוסתם. את המתלוונת צילמה רק לאחר האירוע. בכל הנוגע לתיאור התקופים אמרה, כי האחד לבש מעיל כהה עם פס אפור על הכתפיים, ג'ינס כחול בהיר ונעלים בצבע חום כהה, כובע שמש שחור של "אנדרארמור" והוא לו תיק אפור על הגב. האחד לבש מעיל שחור, ג'ינס כחול כהה, נעליים בצבע שחור עם שני פסים לבנים וסוליה לבנה. גם הוא חשב לראשו כובע שמש שחור של "אנדרארמור". לדבריה, הבוחר השני הוא שברח עם תיקה של המתלוונת. התירת התקרבה למצלוננת, שהיתה חבולה וירד ממנה דם. המתלוונת לא רצתה שתזעק משטרת מושום שסבירה כי תלונתה לא תטופל, אולם התירת ואנשים נוספים שנקלעו למקום חשבו אחרת והמשטרה הוזעקה.

6. המשיב, שנעצר על פי צו לאחר שזוהה כאחד מבין שני האנשים שצולמו על ידי התירת, נחקר והודה כי הוא אכן נראה בתמונה (ראו הودעתו מ-3.3.2017). עם זאת טען, כי לא עשה דבר, כי סתם הלך "רגיל" ברחוב וכי אינו יודע היכן צולמה התמונה. עוד טען, כי בשעה 14:00 יצא מפגישה בתחנת משטרת עם איש השב"כ ושמו סמאח, לקח מונית ונסע לסלילאן (אירוע השוד, כזכור, התרחש לאחר השעה 00:15, באזורי בית הקברות בהר הזיתים. בשלב זה הוצאה התמונה שנית למשיב והוא שב ואישר כי מדובר בתמונהתו שלו, אולם הוסיף "אבל אני לא עשית כלום". להערת החוקר

לפיה לא טען כלפי שעה שהוא אלא רק שאל אם זה הוא, חזר בו מעמדתו והכחיש כי המדבר בתמונהו. המשיב לא סיפק הסבר מדוע חזר בו ונוצר בהכחשתו. בהודעה נוספת מ-5.3.2017 טען כי אינו יודע מי בתמונה האמורה. בחקירה מאוחרות יותר שמר על זכות השתקה או הכחיש, באופן לكونי, שדעת שיויחסו לו.

פרטי הלבוש שנתפסו ברשות המשיב תואמים את פרטי הלבוש שמסרה עדת הראייה ביחס לבחור שברח עם התקיק, הינו מעיל שחור, מכנסי ג'ינס בצבע כחול כהה, כובע מצחיה שחור של חברת "אנדראמור" (שהמשיב אישר בהודעתו מ-7.3.2017 כי חחש לראשונה ביום האירוע) ונעליים בצבע שחור עם פסים לבנים.

עוד יש לציין כי מדובר איקון ראשוני למשיב עולה כי ביום האירוע, בשעה 20:15, אוכן הטלפון שלו בהר הזיתים ואילו בעבר כעשר דקות אוכן ברובע היהודי, באזורי ישיבת הכותל.

7. לנוכח המפורט לעיל, מסקנתי היא כי יש בידי המבקרת ראיות לכואורה לביסוס כתוב הראייה, שכבר העידה בעדות מוקדמת, צילמה את שני הבוחרים שלפי עדותה תקפו את המתלוננת. המשיב אישר כי הוא מופיע באחת מן התמונות וכן קשר עצמו לאירוע. חזרתו מן האישור אינה מוסברת, ותגובהו האינסטינקטיבית והמחשידה לשאלת החוקר אם המדבר בו הייתה "כן, אבל אני לא עשית כלום". מיד לאחר מכן חזר בו משאورو שהמדובר בתמונהו. גרסתו לעניין מקום שהותו בזמן האירוע מופרכת הן בתמונה והן באיקון. פרטי הלבוש שנתפסו ברשותו תואימים לחולוטין לתיאור שמסרה עדת הראייה.

8. קיומן של ראיות לכואורה מבסס גם עלית מעצר, שהרי מדובר בעבירה שוד אלימה, שבוצעה בצוותא.

על אחת כמה וכמה, שהמשיב, ששוחרר, כאמור, עם סיום החקירה (ונסיבות שחררו מפורטות בהחלטתו של כב' השופט א' דורות בהחלטתו בעמ"י 36879-03-17 מ-17.3.2017), נמצא מפר את תנאי השחרור זמן קצר לאחר מכן. עיון בתיק החקירה שנפתח בגין הפרת התנאים מעלה, כי משהבחן בשוטר שזיהה אותו בוגרש כדורגן ברוח לביתו והשים עצמו ישן. לטענותו כלל לא יצא מן הבית. סבו, שאמור היה לפקח עליו, טען גם הוא שהמשיב היה בביתו ולשאלת החוקר אם הוא בטוח בכך השיב "אני לא רוצה להיות שקרן, הוא היה בבית עד לפני 10 دق', רביע שעה, עד חצי שעה לפני שהגיעו השוטרים". האם, המשמשת אף היא מפקחת (לחלופני), לא הייתה נוכחתי בבית בעת יציאתו של המשיב. קשה לראות בסבב מפקח של ממש בנסיבות אלה, ואילו התנהלותו של המשיב עצמו מלמדת כי אין ליתן בו אמון - הן בכלל הנוגע לעצם ההפרה והן בשים לב להתנהלותו משהבחן כי נתפס.

המשיב אמן צuir - בן 18 ומספר חודשים, ואין לחובתו הרשעות קודומות. אולם מכלול הנסיבות, מעורבותו בעבירה השוד המUIDה על מסוכנות כשלעצמה, והפרת תנאי השחרור זמן קצר לאחר שוחרר, כל אלה יש בהם כדי ללמד כי חלופת מעצר לא תסוכן.

אני מורה אפוא על מעצרו של הנאשם עד לתום ההליכים נגדו.

המציאות תמציא את העתק ההחלטה לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, כ"ד ניסן תשע"ז, 20 אפריל 2017, בהעדך
הצדדים.